

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/124/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118304352
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6118304352.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, právne zast.: JUDr. František Kurnota, advokát, so sídlom G. D. XXXX/X, C., proti žalovanému: C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. G. XXX, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., Martina Granca 3, Bratislava - Dúbravka, v konaní o zaplatenie 8.500,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 11C/41/2018-184 zo dňa 23. apríla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému **p r i z n á v a** vo vzťahu k žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobkyne zamietol. Žalovanému voči žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Po doplnení dokazovania v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, s prihliadnutím na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, konštatoval, že žalobkyňa okrem samotnej zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi stranami 26.01.2018 nepredložila súdu relevantný dôkaz preukazujúci, že by disponovala v čase podpisu zmluvy finančnou hotovosťou 8.500,- eur, dôkaz, ktorý by preukazoval finančnú núdzu žalovaného, reálne odovzdanie predmetu pôžičky žalovanému v zmysle ust. § 657 a nasledujúcich OZ. Na podklade uvedeného žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na úspech žalovaného v spore.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie žalobkyňa, v podrobnostiach poukázala na výpoveď svedkyne C., P. J. - brata žalovaného, vyjadrenia žalovaného v priebehu konania, na zdôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia bod 23. 24. odôvodnenia. Za nesprávny označila záver súdu, že vyhlásenie dlžníka o prevzatí pôžičky nepreukazuje reálne prevzatie pôžičky. Vyhlásenie žalovaného je jednoznačným dôkazom skutočnosti reálneho odovzdania pôžičky žalovanému. Spíňa všetky zákonné náležitosti je určité. Teda došlo k presunu dôkazného bremena na žalovaného, ktorý ho neunesol. V tejto súvislosti poukázala na čl. 15 ods. 2 zákonných princípov CSP a za podstatné považovala, že ani z výpovedí svedkov nebolo preukázané tvrdenie žalovaného o dohode o prenechaní zariadenia žalobkyne v prevádzke. Žiadala upriamiť pozornosť na časový sled jednotlivých udalostí a že k poskytnutiu pôžičky došlo minimálne mesiac predtým, ako sporové strany začali medzi sebou riešiť spôsob ukončenia spoločného podnikania. Za zásadne tiež považovala, že prvoinštančným súdom poukazované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nie je možné použiť na daný prípad, nakoľko išlo o úplne odlišné skutkové okolnosti. Navyiac takáto rozhodovacia prax súdov by

znamerala významný a neželaný zásah do princípu právnej istoty, narušila by vymožitelnosť práva. Žiadala rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. Uviedol, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že by ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke disponovala finančnou čiastkou 8.500,- eur. Pokiaľ poukazovala, že manžel žalobkyne vybral štyri mesiace pred uzatvorením spornej zmluvy o pôžičke sumu vo výške 19.750,- eur z účtu v peňažnom ústave, žalovaný preukázal, že uvedená hotovosť bola použitá na kúpu nehnuteľnosti v obci Zákamenné. Za nelogické tiež považoval, že by tieto peniaze mala žalobkyňa uschovávať doma. V konaní dostatočne poukázal, že jeho vôľou nebolo uzatvorenie zmluvy o pôžičke, ale vôľou žalobkyne bolo získať dôkaz o určitom práve na zaplatenie sumy od žalovaného, na kompenzáciu nákladov zo spoločného podnikania. Preukázal originál faktúry, že si musel do prevádzky zakúpiť nové zariadenie prostredníctvom spotrebného úveru. Predložil zmluvnú dokumentáciu a tiež preukázal, že ostatné zariadenia boli financované zo strany brata žalovaného, čo potvrdil svedeckou výpoveďou. Za nelogické považoval, že v prípade ak by disponoval v danom čase sumou 8.500,- eur od žalobkyne, aby zariadenie do prevádzky financoval prostredníctvom spotrebného úveru, prípadne pomocou od brata. Má za to, že dostatočne preukázal, že k odovzdaniu sumy pôžičky nikdy nedošlo a že všetky produkované dôkazy boli súdom vyhodnotené správne.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že žalovaný nepreukázal, že by žalobkyňa použila sumu 19.750,- eur na zakúpenie nehnuteľnosti v obci X.. Išlo o nákup nehnuteľnosti za symbolickú kúpnu cenu vo výške 1,- euro, čo žalovaný v ďalšom nerozporoval. Predložený výpis z účtu by mal deklarovať bonitosť žalobkyne, teda, že disponoval dostatkom finančných prostriedkov a mohla tieto požičať žalovanému. Pokiaľ sa odvoláva na výpoveď brata ide o nehodnoverný dôkaz, pričom súd priznal dôkazu získanému od zaujatej osoby vyššiu dôkaznú silu, ako písomnému potvrdeniu dlžníka o prevzatí finančných prostriedkov. Nemôže byť posudzovaná ako hodnoverná a okrem finančnej čiastke žalovaného preukazuje jeho špekulatívne konanie.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

7. Tak ako odvolací súd naznačil už v prvom zrušujúcom uznesení, zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, t. j. k jej uzavretiu zákon vyžaduje skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, tzn. že i napriek písomne formulovanej zmluve o pôžičke je povinnosťou žalobkyne preukázať, že k poskytnutiu, reálnemu odovzdaniu predmetu pôžičky došlo a že v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke disponovala dostatočnou finančnou čiastkou, ktorou mohla pokryť predmet pôžičky.

8. Žalovaná v konaní doložila, že štyri mesiace pred uzatvorením zmluvy o pôžičke vybrala z účtu manžela finančné prostriedky 19.750,- eur. Zostatok na účte po vykonaní transakcie bol 110,87 eur. Žalovaný v konaní predložil výpisy z listov vlastníctva č. XXXX., č. XXXX, č. XXXX, v ktorých sa uvádza, že žalobkyňa a jej manžel nadobudli pozemky v k. ú. X. na základe viacerých kúpnych zmlúv, ktorých vklady boli povolené 22.11.2017 a 19.02.2018, 28.08.2017 a 26.03.2018 a 24.11.2017. Napriek tomu, že žalovaná v konaní tvrdila, že predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté za symbolickú kúpnu cenu, svoje tvrdenia hodnoverným spôsobom nedokladovala. Na druhej strane žalovaný predložil faktúru od spoločnosti Tempo-Kondela, z ktorej bolo preukázané, že 27.02.2018 nakúpil nábytok v hodnote 2.338,74 eur a zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú so spoločnosťou Quatro zo dňa 26.02.2018, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver na kúpu nábytku v sume 2.338,74 eur.

9. Prvoinštančný súd poukázal na konštantu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít o tom, že ani podpísanie zmluvy o pôžičke s textom, podľa ktorého deň podpísania zmluvy je zároveň potvrdením prevzatia pôžičky, nie je dôkazom o reálnom odovzdaní predmetu pôžičky. K tejto okolnosti sa nevyjadrili ani v konaní vypočutí svedkovia, z ich výpovedí nevyplývalo, že by žalovaný disponoval tak značnou finančnou hotovosťou, ktorú by investoval do podnikania, resp. použil na iný účel.

10. Žalovaný v konaní tvrdil, že predmetom vyporiadania zo spoločného podnikania so žalobkyňou nebolo len ňou tvrdené zariadenie (ktoré si na úver zakúpil), ale išlo o celkovú kompenzáciu jej účasti na prevádzkovaní podniku.

11. Vychádzajúc potom z výsledkov vykonaného dokazovania, vyhodnotenia dôkazov, či už jednotlivu alebo vo vzájomnej súvislosti, odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno, nepreukázala, že v čase poskytnutia pôžičky disponovala finančnou hotovosťou 8.500,- eur a že túto reálne odovzdala žalovanému.

12. V kontexte uvedeného odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym posúdením veci zo strany prvoinštančného súdu i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré považoval za dostatočne vyčerpávajúce, skutkovo i právne podložené. Na podklade uvedeného preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny, stotožniac sa i s jeho odôvodnením podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil. Žalovanému ako úspešnej strane v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)